

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010098
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121010098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaných T. K. a spol., stíhaných pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. 05. 2022, konajúc o odvolaní obžalovaného T. K. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/7/2021, zo dňa 02.09.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/7/2021 zo dňa 2. 9. 2021 vo výroku o trestoch u obidvoch obžalovaných.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám o d s u d z u j e

obžalovaného T. K., nar. XX. 8. XXXX v D. D.,

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

obžalovaného S. J., nar. X.XX.XXXX v D. D.,

podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody mu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa určuje obžalovanému skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/7/2021 zo dňa 02.09.2021 boli obžalovaní odsúdení a to

obž. T. K. v bode 1/ pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 155 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a obž. S. J. v bode 1/ rozsudku pre pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 156 ods. 1 Tr.zák. a v bode 2/ pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

21. decembra 2019 v čase o 01.35 hod. v Banskej Bystrici na ulici A. pred budovou I. P. za prítomnosti ďalších osôb S. J. fyzicky napadol doposiaľ neznámeho muža tak, že sa ho pokúsil kopnúť z výskoku, následne bežal za ním a strčil ho na zem pred budovou A. XXX, tu sa k nemu pridal T. K. a spoločne napádali neznámeho muža, ktorému prišli na pomoc K. S., narodený 2. februára XXXX a K. S., narodený XX. mája XXXX, ktorí sa snažili zabrániť ďalším útokom, následne T. K. a S. J. začali spoločne útočiť na K. S. a K. S. tak, že ich začali udierať päšťami, pričom K. S. a K. S. spadli na zem, následne ako sa obaja postavili zo zeme, konflikt na chvíľu utíchol, na to sa vytvorili dve skupiny konfliktu, na to sa K. S. rozbehol k miestu druhého konfliktu, pričom sa ho snažil K. S. zastaviť, následne S. J. spolu K. U. odtiahli z miesta konfliktu T. N., narodeného XX. júna XXXX, ktorý pri tom spadol na zem, potom vstal zo zeme a začal fyzicky zápasiť s S. J., následne T. K. udrel jedenkrát päšťou aj K. S., ktorý tiež spadol na zem, následne sa T. K. pokúsil neúspešne kopnúť K. S. na zemi, následne sa K. S. postavil zo zeme a k T. K. pristúpil K. H., narodený XX. septembra XXXX, ktorý sa snažil zabrániť v jeho ďalšom útočení na K. S., vtedy prišiel k K. H. zozadu S. J. a udrel ho jedenkrát päšťou do zadnej časti hlavy, pričom K. H. spadol na zem do podchodu brány, následne S. J. pokračoval v útokoch voči K. H., počas toho sa K. S. pokúšal vstať zo zeme, pričom ho T. K. kopol pravou nohou jedenkrát do hlavy, na čo K. S. spadol na zem, kde upadol do bezvedomia, následne T. K. udrel jedenkrát pravou rukou zovretou v päšť do hlavy K. H., potom pristúpil k K. S. ležiacemu na zemi, mierne ho nadvihol za bundu, zmenil mu polohu ruky a vzdialil sa od neho, vzápätí sa vrátil ku skupinke stojacej okolo K. S. a jedenkrát kopol K. S. do ruky, ktorý z uvedenej skupinky ľudí náhle odskočil a so zapnutým mobilným telefónom spadol na zem, po uvedenej udalosti T. K. a S. J. z miesta odišli, čím svojím konaním T. K. spôsobil K. S. zlomeniu ľavého ramena sánky s posunom, zlomeninu nosových kostí s posunom, tržnú ranu na hornej pere a otras mozgu so stratou vedomia, v dôsledku čoho bol hospitalizovaný od XX. decembra XXXX do XX. decembra XXXX a operovaný XX. decembra XXXX, ktoré zranenia si vyžiadali obmedzenia v bežnom spôsobe života na štyri až päť týždňov a práceneschopnosť od XX. decembra XXXX do XX. januára XXXX, K. S. spôsobil zlomeninu hlavičky ľavej vretennej kosti s luxáciou, vykĺbením fragmentu hlavičky vretennej kosti, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia tri až päť mesiacov, s významným obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne na štyri až päť týždňov, pričom T. K. a S. J. nespôsobili T. N. a K. H. také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie, prípadne práceneschopnosť.

Za uvedenú trestnú činnosť ich potom okresný súd odsúdil a to obžalovaného 1/ T. K. podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného 1/ na výkon trest odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný 1/ povinný nahradiť poškodenej strane Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., IČO 35 937 874, Panónska cesta 2, Bratislava škodu vo výške 4847,74 Eur. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný 1/ povinný nahradiť poškodenej strane Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava škodu vo výške 130,80 Eur. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný 1/ povinný nahradiť poškodenej strane K. S., narodený 2. februára XXXX, bytom C. XX, D. D. škodu vo výške 4052,- Eur. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný 1/ povinný nahradiť poškodenej strane K. S., narodený XX. mája XXXX, bytom L. I. XX, D. škodu vo výške 1114,30 Eur.

Obžalovaného 2/ S. J. odsúdil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods.4 a ods. 8 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému 2/ výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobná doba v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Trestného zákona sa obžalovanému 2/ uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému T. N., narodenému XX. júna XXXX, bytom J. P. XX, D. D.. Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Trestného zákona sa obžalovanému 2/ uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému K. H., narodenému XX. septembra XXXX, bytom I. XX, D. D..

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného 3/ K. U., nar. XX. augusta XXXX v D. D., trvale bytom S. XXXX/X, D. D., oslobodil spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica číslo 3 Pv 38/20/6601-32 z 9. februára 2021, zo skutku kvalifikovaného ako prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

21. decembra 2019 v Banskej Bystrici na ulici A. pred budovou Spazex P. sa do novozniknutého konfliktu zapojil K. U., ktorý spolu s S. J. odtiahli a hodili na zem T. N., narodeného XX. júna XXXX, ten vstal zo zeme a začal fyzicky zápasiť s K. U. a S. J., pričom K. U. nespôsobil T. N. také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie, prípadne práceneschopnosť,

pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci na prejednanie priestupku.

Proti tomuto rozsudku obžalovaný 1/ priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že tak, ako poukazoval v prípravnom konaní a v konaní pred súdom a ako vyplýva z výpovede svedka S. U., prevádzkovateľa kaviarne I. P., vypočutého na hlavnom pojednávaní, vyplynulo, že USB kľúč so stiahnutým obrazovým záznamom z kamerového systému vydal potom, čo mu policajti uviedli, aký záznam, z akého dňa a približne z akého časového úseku ich zaujíma. Stiahnutie záznamu na USB kľúč zabezpečil jeho technik. To znamená, že svedok nebol vyzvaný na vydanie vecí podľa § 89a Tr. por., nakoľko výzva na vydanie vecí predpokladá, že ide o vec, ktorú má povinná osoba pri sebe. Mal za to, že kamerový záznam zabezpečený a nachádzajúci sa vo vyšetrovacom spise, bol získaný v rozpore so zákonom, nakoľko nebol dodržaný postup v zmysle § 91 Tr. por. Zároveň poukázal na skutočnosť, že samotné zaznamenávanie priestoru kamerovým systémom nezodpovedalo podmienkam zákona č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov. Kamera mala monitorovať priestor terasy Spazex P. a zákazníkov, pričom na každom stole terasy sa mal nachádzať oznam určený pre zákazníkov, že priestor kaviarne je monitorovaný kamerovým systémom. Po vzhliadnutí zabezpečeného kamerového záznamu je však zrejmé, že v danom čase dňa 21.12.2019 sa v priestore nenachádzala terasa, ani žiadne stoly s oznamom kaviarne o monitorovaní predmetného priestoru, čím došlo k porušeniu ust. § 19 a § 20 zákona č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zároveň poukázal na nejasnosť, neúplnosť skutkových zistení okresného súdu, nakoľko sa tento nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tiež z dôvodu pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov. Poukázal na skutočnosť, že aktivita obžalovaného nebola preukázaná kamerovým záznamom prvej časti konfliktu, ale len výpoveďami svedkov S., D., S., čo však nekorešpondovalo s ich výpoveďami na hlavnom pojednávaní. Z výpovede svedkyne J. D. vyplynulo „zbehol sa to veľmi rýchlo a ja dnes s odstupom času už neviem uviesť, kto koho kopol, udrel alebo zasiahol“. Svedkyňa sa teda nevedela vyjadriť k žiadnej konkrétnej aktivite žiadneho z obžalovaných ani poškodených. Zároveň uviedol, že nezrovnalosti možno vzhliadnúť aj vo výpovede ďalšej svedkyne K. S., ktorá údajne videla „ako J. a K. zozadu udreli neznámu osobu, ktorá spadla na zem a bránila sa“. Kamerový záznam však minimálne zachytáva čas, keď neznámy muž padol na zem, pričom T. K. v tom čase ešte len prichádzal a teda svedkyňa S. nemohla hodnoverne vidieť úder obžalovaného K. na neznámeho tak, ako o ňom vypovedala. Poukázal na skutočnosť, že obidve svedkyne vypovedali, že obž. K. pred incidentom nepoznali, čo vyvolávalo pochybnosti, či ho dokázali identifikovať. Poukázal aj na skutočnosť, že obom svedkom a to S. a D. bol dňa XX.XX.XXXX prehraný pred ich výpoveďou kamerový záznam zo dňa 21.12.2019 z dôvodu oživenia pamäťových stôp, a teda neudialo sa to tak, ako sa snažili presvedčiť súd na hlavnom pojednávaní. Súd sa zároveň nevysporiadal s výpoveďou svedka a to K. H., ktorý na otázku obhajoby na hlavnom pojednávaní dňa 24.6.2021 uviedol, že „keď obžalovaní bili toho bezdomovca, registroval som okolo neho dve osoby, ktoré ho bijú, T. K. nebol medzi tými, ktorí toho bezdomovca bili“. Zároveň z odôvodnenia rozsudku nie je ďalej zrejmé ani to, na základe akých dôkazov a akou logickou úvahou dospel súd ku konštatovaniu, že následne K. a J. začali spoločne útočiť na S. a S. a udierali ich päťami. Súčasne poukázal na to, že v druhej fáze konfliktu zo strany poškodeného S. už nešlo o pokračovanie v predchádzajúcom konflikte, ale o nový útok proti obžalovanému J., ktorého sa rozhodol obž. K. brániť, avšak nestotožnil sa s hodnotením súdu na základe kamerového záznamu, na základe ktorého posúdil obranu obžalovaných ako celkom zjavne neprimeranú. Poukázal pritom na

fyzickú prevahu poškodených a ich kamarátov, predchádzajúce vyhrážky poškodených, na opätovné útočenie na poškodeného S. na obžalovaných J. a K. a zároveň na skutočnosť, že obž. K. je ľavák, pričom poškodený S. a S. vo svojich výpovediach uviedli, že malo byť na nich útočené pravou rukou, rovnako z kamerového záznamu je evidentné použitie pravej ruky a nohy osobou č. 4 a teda neposúdenie laterality obž. K. zo strany okresného súdu, považoval za závažné. Súčasne poukázal na nedostatky týkajúce sa odôvodnenia rozsudku v časti náhrady škody, k prihladeniu na zavinenie poškodeného S., ako aj jeho prvotnú aktivitu v konflikte, v ktorom utrpel úraz.

V neposlednom rade poukázal na skutočnosť, že zo strany obžalovaného nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., nakoľko v jeho prípade nešlo o úmyselné údery, či kopy a preto namietol skutočnosť tak, ako ich vyhodnotil znalec. Súčasne poukázal aj na prílohu k odvolaniu a to print screen komunikácie T. K. s K. U..

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj okresný prokurátor, čo do výroku o treste obžalovaného S. J., pričom poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin pokusu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák., pričom podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., posledná veta, ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Preto z týchto skutočností vyplýva, že základom na výpočet zvýšenia spodnej hranice trestnej sadzby bolo 6 mesiacov a nie 0, tak ako to uvádzal súd vo svojom odôvodnení. Zákonná sadzba bola preto s poukazom na § 38 ods. 3, v rámci ktorej mal v tomto prípade súd ukladať obžalovanému trest po zvýšení vo výmere 16 mesiacov až 3 roky.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal okresný prokurátor za to, že uloženie podmieneného trestu vo výmere 12 mesiacov, bol nezákonným trestom.

Obž. S. J. prostredníctvom svojho obhajcu podal vyjadrenie k odvolaniu okresného prokurátora, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s výkladom Trestného zákona tak, ako bol uvedený v odvolaní prokurátora, tento považoval za nesprávny a v rozpore s rozhodovacou praxou slovenských súdov. Nevidel dôvod na to, prečo by sa výška trestu mala rozhodnutím odvolacieho súdu meniť a taktiež nevidí žiadny dôvod na to, prečo by sa mala meniť dĺžka skúšobnej doby určenej v rozsudku. Mal teda za to, že jemu uložený trest bol zákonný a bol správne určený a jeho výška dostatočná.

Na základe odvolaní obž. T. K. a okresného prokurátora, podaných v zákonnej lehote, preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné a odvolanie obž. T. K. je čiastočne dôvodné.

Z predloženého trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd vo veci vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, aj vo v zákonnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., pokiaľ ide o výrok o vine obž. T. K..

V odôvodnení rozsudku sa okresný súd v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne vysporiadal s tým, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel, ktoré skutočnosti pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené a pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazy, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor sa pridrižoval písomných dôvodov podaného odvolania, pričom uviedol, že trest 12 mesiacov, je trest uložený pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby, a preto navrhol uložiť obž. J. trest vo výške 18 mesiacov, s uložením primeranej skúšobnej doby, zároveň navrhol odvolanie obž. K. zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného K. zotrvala na dôvodoch písomného odvolania, pričom uviedla, že okresný súd pochybil pri určení viny a trestu, pričom má za to, že jeho konanie voči poškodenému S. neboli vyhodnotené správne z hľadiska vyhodnotenia zjavnej neprímeranosti obrany a všetkých okolností v zmysle ust. § 25 Tr. zák.

Obhajkyňa obž. J. zotrvala na písomných dôvodoch vyjadrenia k odvolaniu okresného prokurátora, ktoré navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný K. uviedol, že predmetná vec by sa mala vrátiť na okresný súd, nakoľko vie predložiť dôkazy týkajúce sa útoku na poškodeného, najmä v časti kopu, ktoré sa mal dopustiť, pretože vie preukázať, že tohto sa mal dopustiť K. U..

Obžalovaný J. sa pridržiaval vyjadrenia obhajkyne.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému S. J., krajský súd sa stotožnil s odôvodnením odvolania okresného prokurátora a musí v tomto prípade konštatovať, že okresný súd pochybil, ak obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, s určením skúšobnej doby v trvaní 20 mesiacov. Vzhľadom na § 41 ods. 1 Tr. zák. a to poslednej vety, ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Vzhľadom ku skutočnosti, že v zmysle § 156 ods. 1 Tr. zák. bolo možné uložiť obžalovanému trest v zmysle trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky a podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. 0 až 3 roky, je pred úpravou trestnej sadzby základná sadzba v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. 6 mesiacov až 3 roky. Vzhľadom k tomu, že po prihliadnutí na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v zmysle § 38 ods. 8 Tr. zák. súd mohol ukladať obžalovanému trest po zvýšení trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov až 3 roky. Z tohto dôvodu preto krajský súd uložil obžalovanému S. J. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, so súčasným uložením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov.

Pokiaľ ide o uznanie viny obž. K., krajský súd v tomto prípade konštatuje, že okresný súd správne ustálil skutkový stav a zároveň správne uznal jeho vinu. Skutočnosť, že zvukovo-obrazový záznam bol vydaný svedkom S. U. na DVD nosiči, po predchádzajúcej výzve orgánov činných v trestnom konaní podľa § 89 ods. 1 Tr. por., možno považovať za správny. Kamerový záznam na technickom nosiči sa podľa § 130 ods. 2 Tr. por. považuje za vec, preto nebolo pri jeho zabezpečovaní v prípravnom konaní potrebné postupovať podľa § 90 Tr. por., kde sa vyžaduje písomný a odôvodnený príkaz prokurátora.

Krajský súd poukazuje na to, že povinná osoba bola ochotná obrazový záznam orgánom činných v trestnom konaní vydať dobrovoľne a teda v zmysle § 90 Tr. por. by orgány činné v trestnom konaní postupovali v tom prípade, keby povinná osoba nebola ochotná obrazový záznam vydať a zároveň by naďalej disponovali informáciou, že tento je uložený v počítačom systéme spoločnosti I. s.r.o. Ak však povinná osoba vydala predmetný záznam dobrovoľne, nemohlo dôjsť k porušeniu procesného postupu a získaný dôkaz je preto potrebný tak, ako ho uznal okresný súd, považovať za zákonný a použiteľný v trestnom konaní.

Krajský súd konštatuje, že v prípade, ak vyhotovením predmetného záznamu došlo k zásahu do práv v zmysle § 11 a § 12 Občianskeho zákonníka, táto skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť dôkazu, ktoré podľa § 119 ods. 3 môže slúžiť na náležité objasnenie veci. Je zrejmé, že predmetný kamerový záznam bol nainštalovaný profesionálnou firmou v súlade s projektom ochrany osobných údajov v zákona č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a sporné okolnosti týkajúce sa monitorovania nepoužívanej terasy, resp. porušenia samotného zákona č. 18/2018 Z.z., nič nemenia na zákonnosti takto získaného dôkazu a možnosti ho použiť z hľadiska legitimity a proporcionality práv ako dôkaz v trestnom konaní.

Krajský súd má za to, že ak aktivita obž. K. v prvej fáze skutku nebola na obrazovom zázname dostatočne viditeľná, je zrejmé, že túto jeho aktívnu účasť potvrdili, resp. doplnili svojimi výpoveďami svedkovia S., D. a S.. Aj krajský súd sa stotožnil s vyhodnotením, že v čase 00:07:11 hod. kamera zaznamenala, ako obžalovaný K. kopol veľkou intenzitou na zemi kľáčaceho poškodeného S. do tvárovej oblasti, pričom po uvedenom kope poškodený S. zostal na zemi nehybne ležať. Je teda z pohľadu krajského súdu zrejmé, že v čase, kedy obž. K. kopom do oblasti hlavy zaútočil na poškodeného S., tento už kľáčal na zemi a teda nepredstavoval pre obžalovaného K. hrozbu. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase poškodený S. kľáčal na zemi, je zrejmé, že obž. K. sa ho nepokúšal preskočiť a len zotrvačnosťou po kope preletel ponad poškodeného. Takýto útok nemožno charakterizovať z pohľadu krajského súdu inak, ako útok spôsobiť úmyselne ťažkú ujmu na zdraví, ktorý jednoznačne krajský súd hodnotí ako zjavne neprímeraný a už vôbec nie konaný v rámci obrany voči poškodenému, ktorý v danom čase kľáčal.

Krajský súd však pri ukladaní trestu zvažil všetky okolnosti prípadu a mal za to, že trest uložený obž. T. K. by bol vzhľadom na zistený skutkový stav a celkový priebeh skutku, či už v prvej alebo druhej fáze, za neprimerane prísny a preto podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám odsúdil obžalovaného T. K. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr.zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Pri využití § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. zvažil najmä okolnosti prípadu, aj vo vzťahu ku konaniu zo strany poškodených a to najmä skutočnosť, že skutok bol vykonaný dvojfázovo.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd vyhovel odvolaniu obž. T. K. čiastočne a zároveň vyhovel odvolaniu okresného prokurátora tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.